

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۲/۰۶

م. عارف عباسی

راه یابی برای صلح مغلق، پیچیده و بغرنج می گردد!

زلمی خلیل زاد بعد از شش روز و چهار دور مذاکرات با طالبان گفت مسوده چهار چوب یک توافق نامه ریخته شده اما نهایی نیست. در خلال این مدت از منابع طالب شنیده شد که ما خواهان یک حکومت انحصاری نبوده با تساند «ائتلاف» مؤسسات سیاسی فعلی حکومت را می سازیم. ضمناً گفتند که تا وقتی با حکومت فعلی افغانستان مذاکره نمی کنیم که آخرین عسکر امریکا افغانستان را ترک نکند و گفتند اردوی ملی افغانستان بعد از شمول شان در صحنه سیاسی منحل گردد.

این سخنان و نهایی شدن توافق نامه به جایش ماند که دفعتهاً خبر انعقاد جلسه دیگر صلح در ماسکو نشر شد. رویتر می گوید معلوم نیست که این جلسه را کی منعقد ساخته.

در مذاکرات صلح ماسکو به گفته مقامات رسمی روسیه به خاطر گل روی طالبان و مساعد ساختن زمینه برای اشتراک شان از حکومت افغانستان دعوت نشده.

سیاست مداران ذیل از افغانستان در این جلسه شرکت می نمایند.

- ۱- حامد کرزی رئیس جمهور اسبق
- ۲- محمد یونس قانونی معاون اول اسبق ریاست جمهوری.
- ۳- عطاء محمد نور والی اسبق بلخ و رئیس اجرائیه حزب جمعیت اسلامی.
- ۴- محمد محقق معاون دوم ریاست اجرائیه و عضو حزب وحدت.
- ۵- سید حامد گیلانی رئیس جبهه ملی اسلامی افغانستان
- ۶- ذبیح الله مجددی پسر صبغت الله مجددی رئیس جمهور پیشین.
- ۷- محمد اسمعیل خان عضو حزب جمعیت اسلامی
- ۸- ملا ضعیف عضو اسبق طالبان

هیأت طالبان را ملا شیر محمد عباس ستانکزی رئیس اسبق دفتر قطر رهبری نموده در آن سهیل شاهین عضو دفتر قطر و بعضی اعضای دیگر این دفتر شامل اند.

عکس العمل خبرگان سیاسی در این مورد متفاوت بوده هوا خواهان هیأت رونده ماسکو از آن به خوش بینی استقبال نموده و آن را فال نیک گرفته اند و جمعیت دیگر آنرا انتقاد نموده و مداخله بی مورد خوانده اند. آقای حنیف اتمر آن را یک گام مثبت در تأمین صلح خوانده.

اشتراک کنندگان جلسه می گویند که روی منافع علیای افغانستان تأکید ورزیده و می خواهند بدانند که چه تضمینی برای تطبیق شرائط صلح وجود دارد.

وزارت خارجه افغانستان به روز جمعه هفته گذشته اظهار داشت که مذاکرات صلح وقتی نتیجه می داد که حکومت روسیه در موضوع صلح حاکمیت و ملکیت افغانستان را احترام می کرد یعنی مذاکرات صلح توسط افغان ها به رهبری افغان ها و مالکیت افغان ها صورت می گرفت. چنین مذاکراتی برای تأمین صلح کمک نکرده بیهوده و غیر مثمر است لذا حکومت افغانستان از اشتراک در چنین جلسات ابا می ورزد.

کمیسون عالی صلح افغانستان هم در این جلسه شرکت نمی کند گرچه دعوت هم نشده. ابراز نظر قاطع و قضاوت مستند بر چنین انکشافات با موجودیت بازی های گوناگون در جهان سیاست و عدم صداقت در معاملات سیاسی و زد و بند های پس پرده و اسرار آمیز کار ساده نیست.

بعضی ها می گویند جلسه ماسکو رقابت با امریکا است و جای پای پالیدن روسیه در امور افغانستان بوده در صورت ترک امریکا خواهان اعاده نفوذ است، ولی سیاسیون دگر را عقیده بر آن است که جلسه ماسکو تداوم مساعی امریکا برای آوردن صلح و ختم جنگ است.

از پهلوی هم ماندن بعضی واقعیت ها این حدس تقویت می گردد که شاید و احتمالاً این جلسه به موافقت امریکا صورت گرفته باشد حتی به شمول موافقت شخص دونالد ترامپ به دلایل ذیل :

اول- مقامات امریکایی تا حال هیچ نوع عکس العمل در قبال جلسه ماسکو نشان نداده اند و من تا حال از کدام منبع معتبر نشنیده ام.

دوم- آقای خلیل زاد در آغاز سفرش به افغانستان نزد کرزی، عطاء محمد نور، دوستم، محقق و اسمعیل خان رفت. چرا؟ سوم- آقای خلیل زاد دیدار خود را با کرزی نسبت به ملاقاتش با اشرف غنی بیشتر اشتهار نمود چرا؟ چهارم- خلیل زاد به ازبکستان، ترکمنستان و «روسیه» و بلجیم سفر کرد. چرا به روسیه.

پنجم- ترکیب هیأت متشکل از باز نشستگان در شمول جلسه ماسکو به نام حلقات سیاسی بی نهایت سؤال برانگیز است، چه اکثریت ایشان جیره خواران و گماشتگان شناخته شده امریکا اند. لذا نمی توان احتمال انعقاد جلسه ماسکو را با موافقت امریکا رد کرد.

اما باید به حال این وطن گریست که نه در جنگ نقش داشت و نه از کاسه های زیر نیم کاسه صلح جویی چیزی می دانند و هر جیتی به نوبه خود به سرنوشتش خانانانه بازی می کند.

این حالت توافقتنامه ماه اپریل سال ۱۹۸۸ را به یاد می آورد که امریکا و شوروی زمان، خون ریخته شده دو ملیون افغان و ویرانی و بربادی افغانستان را فدای بازی سیاسی خود کردند و با پامال نمودن حق این ملت مرتکب خیانت تاریخی شدند.

وای به حال افغانستان وطن محبوب من.